

چگونه سازمان‌ها و محیط‌های تفریحی-آموزشی دوست‌دار افراد با اوتیسم باشند؟

مشمول کردن افراد دارای اوتیسم و افراد با نیازهای ویژه در جامعه، یکی از اهدافی است که تمام سازمان‌ها باید آن را در نظر بگیرند. هدف این مقاله این است که به سازمان‌ها نشان دهد چطور به بهترین نحو می‌توانند برای جوانان دارای اوتیسم و خانواده آن‌ها خدمات ارائه دهند. همچنین باور بر این است که فعالیت‌های تفریحی برای افراد اوتیسم اهمیت زیادی دارد. به همین دلیل لازم است محیط‌های تفریحی نیز به شکلی سازماندهی شوند که دوست‌دار اوتیسم باشند. در این مقاله به بررسی این مسئله می‌پردازیم که چگونه سازمان‌ها و محیط‌های تفریحی-آموزشی می‌توانند دوست‌دار افراد با اوتیسم باشند. با ما همراه باشید.

5 مرحله برای اینکه تبدیل به یک سازمان دوست‌دار افراد اوتیسم شوید

افراد دارای اوتیسم معمولاً در تجربه کردن فعالیت‌های لذت‌بخشی که باقی‌مانده راحتی از آن استفاده می‌کنیم، محدودیت‌هایی را تجربه می‌کنند. توانایی و ظرفیت آن‌ها دست‌کم گرفته می‌شود. این محدودیت‌ها در اکثر مواقع بخاطر محیط است تا توانایی آن‌ها برای شرکت در این فعالیت‌ها. سازمان‌ها می‌توانند با در نظر گرفتن برخی برنامه‌ها برای مشمول کردن افراد دارای اوتیسم در ارائه خدمات، این مشکل را حل کنند. در ادامه به 5 مرحله برای تبدیل شدن به یک سازمان دوست‌دار افراد با اوتیسم اشاره می‌کنیم.

مرحله 1؛ طراحی برنامه‌های سازمان در جهت مشمول کردن افراد اوتیسم

برنامه‌های جدیدی برای سازمان طراحی کنید که شامل تمام افراد باشد. لازم است که تمام برنامه‌های سابق خود را نیز مرور کنید تا مطمئن شوید گروه خاصی مثل افراد اوتیسم از بهره بردن از خدمات شما جا نمی‌مانند. این برنامه‌ها را با کارکنان خود به اشتراک بگذارید و اطمینان حاصل کنید که همگی با سیاست جدید شما یعنی مشمول کردن افراد دارای اوتیسم آشنا هستند.

مرحله 2؛ مرور فرآیندهای پذیرش افراد در سازمان

فرآیندهای پذیرش خود را مرور کنید که آیا سختگیرانه هستند؟ آیا تنها بر اساس مهارت‌های خاصی بنا شدند؟ سازمان‌های مربوط به جوانان باید سیاست‌های پذیرشی داشته باشند که گروه خاصی را به دلیل نداشتن یک مهارت محروم نکند. برای مثال برخی از استخرها این قانون را دارند که افراد جوان با تیوب شناور اجازه وارد شدن به استخر را ندارند. در حالی که برخی از افراد دارای اوتیسم بدون وجود این وسیله حین شنا کردن احساس امنیت ندارند.

مرحله 3؛ اصلاح فرآیندهای ثبت نام در جهت مشمول کردن افراد اوتیسم

فرآیندهای ثبت نام و پذیرش، خانواده کودک را با خدمات سازمان شما آشنا می‌کند. همچنین فرصتی به آن‌ها می‌دهد که اطلاعات لازم برای خدمات‌دهی مناسب به کودکشان را به شما ارائه دهند. این فرآیند معمولاً با تلفن زدن اولیه آغاز می‌شود. بسیار مهم است که افراد پاسخگو با سیاست مشمولیت سازمان آشنا و اطلاعات اولیه لازم را درباره اوتیسم داشته باشند. زمانی که کودک و والدین به صورت حضوری برای ثبت نام می‌آیند، فرصت خوبی است کودک را بشناسید و سوال‌های خود را بپرسید. هدف خلق تجربه‌ای خوشایند برای کودک و خانواده‌اش است تا بتواند تجربه‌ای نرمال همانند سایر افراد داشته باشد.

مرحله 4؛ ارزیابی برنامه‌های سازمان از نظر مشمولیت اوتیسم

هر چند وقت یکبار برنامه‌های سازمان را مرور کنید تا مطمئن شوید که سیاست مشمولیت را دنبال می‌کند. به یاد داشته باشید برای این‌که مشمول کردن افراد دارای اوتیسم اثربخش باشد، همه اعضای تیم سازمان شما باید در این راستا باهم همکاری کنند. همه افرادی که در سازمان کار می‌کنند باید مشمولیت را درک کنند و نسبت به آن متعهد باشند. همچنین باید اجازه داشته باشند که افکار و نظرات خود را به اشتراک بگذارند و در فرآیند تصمیم‌گیری دخیل شوند.

مرحله 5؛ تعهد نسبت به آموزش کارکنان و داوطلبان سازمان درباره اوتیسم

برای موفق شدن برنامه شما، آموزش مداوم کارکنان و داوطلبان سازمان درباره اوتیسم حیاتی است. فلسفه سازمان درباره مشمولیت باید به کارکنان آموزش داده شود. آموزش مفید و موثر نه تنها آگاهی را درباره افراد با نیازهای ویژه بیشتر می‌کند، بلکه دانش و مهارت تیم شما را نیز افزایش می‌دهد.

نکاتی برای کارکنان و داوطلبانی که با افراد دارای اوتیسم در ارتباط هستند

اعضای تیم شما باید برای مشمول کردن افراد دارای اوتیسم مراجعه کننده به سازمان آماده باشند. برنامه ریزی، هماهنگی، همکاری و حمایت به منظور خلق تجربه‌ای مثبت و خوشایند برای همه ضروری است. موفقیت در این امر را هدف خود قرار دهید، اما توجه داشته باشید شاید در این مسیر مجبور شوید معنای خود را از موفقیت تغییر دهید. نکات مفید برای کارکنانی که با افراد دارای اوتیسم در ارتباط هستند، شامل موارد زیر می‌شود:

- همیشه آرام و مثبت بمانید.
- مدل رفتاری مناسب برای فرد دارای اوتیسم و دیگر شرکت کنندگان در فعالیت باشید.
- از طریق برخورد محترمانه با فرد دارای اوتیسم به سایرین شیوه ارتباطی صحیح را نشان دهید.
- در فعالیت‌های یادگیری و گروهی، فرد دارای اوتیسم را در موقعیتی قرار دهید که بتواند توجه بهینه داشته باشد.
- نسبت به مسائل حسی که ممکن است بر او تاثیر بگذارد هوشیار باشید. مثل نور، صدا، جای نشستن و...
- قوانین نوشتاری و تصویری تهیه کنید تا به فرد نشان دهد انتظار می‌رود چه رفتاری داشته باشد.
- گاهی لازم است برای گرفتن پاسخ از فرد زمان بیشتری را منتظر بمانید. می‌توانید از روش‌های ارتباطی جایگزین مثل استفاده از تصاویر بهره ببرید.
- توجه داشته باشید که افراد دارای اوتیسم نسبت به اذیت و آزار همسالان آسیب پذیر هستند. بخصوص در مواقعی که نظارت زیادی وجود ندارد.

در نهایت باید گفت که بهتر است در تمام این مراحل با خانواده فرد در ارتباط باشید. گاهی لازم است بر اساس اطلاعات مفیدی که والدین ارائه می‌دهند، برنامه خود را اصلاح کنید. رعایت این نکات باعث می‌شود مشمول کردن افراد دارای اوتیسم در سازمان تفریحی یا آموزشی شما به بهترین شکل صورت گیرد.

استراتژی‌هایی جهت بهبود تجربه افراد دارای اوتیسم در حمل و نقل عمومی

گاهی تجربیات سازمان‌های تفریحی-آموزشی شامل سفرهایی است که استفاده از اتوبوس و سایر وسایل حمل و نقل عمومی ضروری می‌شود. بهتر است فرد دارای اوتیسم سوار اتوبوس کوچکتري شود یا یکی از اعضای خانواده به عنوان یار کمکی در طول سفر همراه او باشد. در نظر داشته باشید که افراد دارای اوتیسم چالش‌های حسی و ترس‌های قابل توجهی دارند که ممکن است به رفتارهای غیرمنتظره ختم شود. برای مثال احتمال دارد به داخل خیابان بدوند یا از سوار شدن به اتوبوس خودداری کنند. باید برای این واکنش‌ها آماده باشید.

استفاده از جداول تصویری می‌تواند برای مدیریت رفتار کمک کننده باشد. این مسئله زمانی اهمیت زیادی پیدا می‌کند که فرد به صورت مداوم برای این سفرها باید سوار اتوبوس شود. زمانی که فرد دارای اوتیسم از صدای زیاد اتوبوس احساس ناراحتی می‌کند، به او اجازه دهید که از گوش‌گیر یا هدفون استفاده کند. هوشیاری نسبت به اذیت و آزار همسالان نیز بسیار مهم است. شما می‌توانید برای جلوگیری از این مسئله، یکی از همسالان مورد تایید خود را با کودک هم‌گروه کنید. حمایت همسالان در کاهش اذیت و آزار تاثیر زیادی دارد.

سخن آخر

تمام ما به اندازه یکسان حق استفاده از خدمات سازمان‌ها و محیط‌های تفریحی-آموزشی را داریم. مشمول کردن افراد دارای اوتیسم و نیازهای ویژه یکی از مواردی است که تمام سازمان‌ها باید آن را لحاظ کنند. به این منظور، لازم است که برنامه‌های سازمانی اصلاح شوند و کارکنان به خوبی آموزش ببینند. این ضروری است که تمام کسانی که به صورت مستقیم یا غیر مستقیم با فرد دارای اوتیسم ارتباط دارند، به خوبی با شرایط و چالش‌های او آشنا شوند. همچنین در مواردی که نیاز به استفاده از حمل و نقل عمومی مثل اتوبوس است، باید شرایط فرد دارای اوتیسم در نظر گرفته شود.